

## Înșelăciunea din spatele sprijinului SUA pentru Ucraina

**Administrația Biden și-a anunțat planul de a trimite 300 de milioane de dolari în Ucraina, menit să fie o măsură provizorie până când Congresul va putea în sfârșit să adopte un pachet de finanțare.**



Potrivit consilierului pe probleme de securitate națională Jake Sullivan, strângerea de bani a fost posibilă datorită unor „economii de costuri neanticipate” în diverse contracte cu industria de apărare pentru a înlocui echipamentele deja trimise în Ucraina.

### US Army, prăbușire continuă

La început, părea o veste benignă. La urma urmei, ce este rău în a economisi niște bani? Cu toate acestea, realitatea este mult mai complicată, subliniază UnHerd. Ceea ce Jake Sullivan a anunțat nu a fost doar un caz de găsire a 300 de milioane de dolari sub perna unei canapele de la Pentagon, ci un alt act sordid în drama care se derulează lent și nu este mediatizată: prăbușirea continuă a armatei americane.



Pentru a înțelege de ce, este util să începem cu câteva date de bază despre ajutorul militar american acordat Ucrainei. Atunci când Pentagonul a decis să-i trimită arme, acestea au fost luate în mare parte din stocurile deja existente. Decizia a fost inevitabilă, din cel puțin două motive. În primul rând, **producția de muniții** era insuficientă pentru a acoperi cererile din timpul războiului. În al doilea rând, timpul pentru o nouă producție era pur și simplu prea lung. Și astfel, Statele Unite și-au golit propriile depozite de echipamente.

## O formă de jaf bugetar

Toate acestea ridică o întrebare importantă: atunci când se trimite în Ucraina o armă deja existentă, deoarece producerea uneia noi este prea lentă, cât costă cu adevărat acea armă? Din păcate, nu există un răspuns direct. De exemplu, unele dintre armele trimise în Ucraina nu mai erau în producție și, de fapt, nu mai puteau fi produse.





În timp ce armata americană ar fi putut într-adevăr să plătească în jur de 40.000 de dolari pentru o rachetă Stinger la mijlocul anilor '80, extrapolarea costului unei rachete de astăzi este, în cel mai bun caz, o chestiune de presupunere.

Chiar și în cazuri în care munițiile sunt încă în producție, costurile pot fi supuse unei volatilități extrem de mari: prețul de achiziționare a obuzelor de artilerie de 155 mm pentru aliații NATO a crescut de aproximativ patru ori de la începutul războiului din Ucraina.

Pentru America, asta a însemnat trimiterea unor cantități uriașe de arme standard NATO în Ucraina, în timp ce nu făcea decât să ghicească costul real al acestor arme. Cu cât spui că valorează mai puțin obuzele și rachetele, cu atât mai multe poți trimite în limita bugetului de înlocuire alocat.

Bineînțeles, dacă îți subestimezi estimările de costuri sau dacă inflația și lipsa forței de muncă înseamnă că nu mai este profitabil pentru industria de apărare să producă la acel preț, rezultatul final este o formă de jaf bugetar.

Ceva a fost luat, bani teoretic au fost alocați pentru a-l înlocui, dar fie din cauza naivității, a corupției sau a răutății, acei bani nu sunt suficienți pentru a plăti efectiv înlocuirile. În cele din urmă, rămâi cu o mare gaură în buget și cu o mare gaură în pregătirea ta

militară. Nu contează dacă costurile sunt reduse în mod intenționat sau pur și simplu subestimate; rezultatul este același.

## Și un truc contabil

Când oamenii vorbesc despre nivelul masiv al datoriei SUA (34,5 trilioane de dolari și în creștere rapidă) sau despre deficitul bugetar federal actual (peste 1,6 trilioane de dolari pentru anul fiscal 2024), ei presupun adesea că sunt probleme ale viitorului. Din păcate, datoria și deficitul încep deja să distrugă America din interior.

Cu sabia fiscală a lui Damocles atârând deasupra Congresului, în loc să se aloce fonduri suplimentare pentru a acoperi adevăratele creșteri de costuri, acum se vorbește de raiduri bugetare, amestecând banii dintr-o "rezervă" în alta.

Dar atunci când acești bani sunt amestecați, în general nu sunt înlocuiți. Rezerva care a fost goliță pentru a furniza bani pentru altceva rămâne goală, așteptând o reumplere care s-ar putea să nu mai vină niciodată.

Atunci când Pentagonul descoperă „economii” de 300 de milioane de dolari, permițând trimiterea mai multor echipamente în Ucraina, este vorba, de fapt, de un truc contabil. Dar acest truc aparține unei întregi familii de iluzii, iar efectul lor asupra armatei americane, luată în ansamblu, devine rapid catastrofal.



**Radu Jacotă**

[See Full Bio](#) >